Allahov Poslanik, sallallahu 'alejhi ve sellem, je prema Nedždu poslao grupu konjanika, pa su oni doveli čovjeka iz plemena Benu Hanife, po imenu Sumame b. Usal, starješinu Jemame, i vezali ga za jedan od džamijskih stubova.

Prenosi se od Ebu Hurejre da je rekao: ''Allahov Poslanik, sallallahu 'alejhi ve sellem, poslao je prema Nedždu grupu konjanika, pa su oni doveli čovjeka iz plemena Benu Hanife, po imenu Sumame b. Usal, starješinu Jemame, i vezali ga za jedan od džamijskih stubova. Potom je izišao Allahov Poslanik, sallallahu 'alejhi ve sellem, i rekao: “Šta ima kod tebe, Sumame?” Sumame je rekao: “Ima dobra, Muhammede. Ako me ubiješ, znaj da si ubio onoga koga ima ko osvetiti, a ako mi dobro učiniš, znaj da ću biti zahvalan. A ako želiš imetak, traži koliko hoćeš.” Ostavljen je tako do sljedećeg dana kada je ponovo došao Vjerovjesnik, sallallahu 'alejhi ve sellem, i rekao: “Šta ima kod tebe, Sumame?” Sumame je rekao: “Ima ono što sam ti već rekao: ako mi dobro učiniš, bit ću zahvalan.” Vjerovjesnik, sallallahu 'alejhi ve sellem, otišao je i došao sljedeći dan pa ga upitao: “Šta ima kod tebe, Sumame?” Sumame je rekao: “Isto što sam ti već rekao.” Poslanik, sallallahu 'alejhi ve sellem, je tada rekao: “Oslobodite Sumamu!” Nakon što je oslobođen, Sumame se zaputio ka palmi u blizini mesdžida, okupao se, zatim je ušao u mesdžid i rekao: “Svjedočim da nema istinskog Boga osim Allaha i da je Muhammed Allahov poslanik!” Zatim je rekao: “O, Muhammede, tako mi Allaha, nije mi bilo mržeg lica na Zemlji od tvoga lica, a sada mi je tvoje lice najdraže lice na Zemlji. Tako mi Allaha, nije mi bilo mrže vjere od tvoje, a sada mi je tvoja vjera najdraža; i tako mi Allaha, nije mi bilo mržeg mjesta od onog u kojem ti živiš, a sada mi je to mjesto postalo najdraže. Kada me tvoja konjica zarobila, ja sam bio pošao na umru, pa šta mi savjetuješ?” Vjerovjesnik, sallallahu 'alejhi ve sellem, se obradovao i naredio mu da obavi umru. Kada je Sumame stigao u Meku, tamo ga upitaše: “Jesi li to napustio vjeru?” On im odgovori: “Nisam, Boga mi, nego sam primio islam i poslušan sam Allahu sa Muhammedom, Allahovim poslanikom, sallallahu 'alejhi ve sellem! I znajte da nećete dobiti nijedno zrno pšenice iz Jemame sve dok to ne dozvoli Allahov Poslanik, sallallahu 'alejhi ve sellem!"

[Vjerodostojan] [Muttefekun alejh]

Značenje hadisa: Allahov Poslanik, sallallahu 'alejhi ve sellem, poslao je prema Nedždu grupu konjanika na čelu sa Muhammedom b. Meslemom, desetog Muharema šeste godine po hidžri, kako bi se borili protiv plemena Benu Bekr kojima pripada i pleme Benu Hanife. Oni su ih napali i porazili i tom prilikom su zarobili Sumamea b. Usala i doveli ga u Medinu te ga vezali za jedan od džamijskih stubova. Potom mu je Allahov Poslanik, sallallahu 'alejhi ve sellem,

rekao: “Šta ima kod tebe, Sumame?", odnosno šta misliš da ću sa tobom uraditi. Sumame je rekao: “Ima dobra", odnosno ne mislim i ne nadam se od tebe osim dobrom, šta god da uradiš. Zatim je rekao: "Ako me ubiješ, znaj da si ubio onoga koga ima ko osvetiti", jer sam ja vođa u svome narodu. Dok neki kažu da to znači: Ako odlučiš da me ubiješ, ti na to imaš pravo, ali nemoj da sa mnom postupaš osim onako kako zaslužujem, i ako me ubiješ ubićeš onoga čija će se krv osvetiti i šta god da uradiš nećeš mi nikako nepravdu učiniti. "A ako mi dobro učiniš, znaj da dobro činiš onome ko je zahvalan", odnosno ako mi dobročinstvo učiniš i oprostiš znaj da je to od plemenitosti koju neću zaboraviti, jer si to učinio prema onome ko je plemenit, cijeni dobročinstvo i dobro nikada ne zaboravlja. Zatim je rekao: "A ako želiš imetak", odnosno ako želiš da se otkupim imetkom "traži koliko hoćeš”, i dobićeš. Nakon ovog razgovora Poslanik, sallallahu 'alejhi ve sellem, ga je ostavio tako zatočenog do sljedećeg dana kada mu je došao i ponovo upitao: "Šta ima kod tebe, Sumame?" On je odgovorio: "Isto ono što sam ti već rekao", pa ga je Poslanik, sallallahu 'alejhi ve sellem, ostavio tako svezanog i drugi dan, te mu ponovo došao i ponovio mu isto pitanje na šta mu je Sumame opet isto odgovorio. Poslanik, sallallahu 'alejhi ve sellem, ga ostavi tako i treći dan, te ga ponovo upita isto pitanje, a on mu i treći puta isto odgovori. Poslanik, sallallahu 'alejhi ve sellem, tada reče: "Oslobodite Sumamea.", odnosno odvežite ga i pustite na slobodu. Nakon što je oslobođen, Sumame se zaputio ka izvoru u blizini mesdžida, okupao se, zatim je ušao u mesdžid i rekao: "Svjedočim da nema istinskog boga osim Allaha i da je Muhammed Allahov poslanik!" I ovo je predaja koja je zabilježena u dva Sahiha, što nam govori da je Sumame otišao okupati svojim izborom, a ne zbog naredbe Poslanika, sallallahu 'alejhi ve sellem. Zatim je Sumame izrazio svoja osjećanja spram Poslanika, sallallallahu 'alejhi ve sellem, spram plemenite vjere u koju poziva i spram grada u kome živi - Medine, pa je rekao: "Nije mi bilo mržeg lica na Zemlji od tvoga lica, a sada mi je tvoje lice najdraže lice na Zemlji.", nakon što sam primio Islam tvoje lice mi je postalo najdraže jer su se sva ona mržnja i prezir pretvorili u veliku ljubav kojoj nijedna druga ljubav nije ravna. "Tako mi Allaha, nije mi bilo mrže vjere od tvoje, a sada mi je tvoja vjera najdraža" ovako to biva kada se iman usadi u srca. "I tako mi Allaha, nije mi bilo mržeg mjesta od onog u kojem ti živiš, a sada mi je to mjesto postalo najdraže", odnosno ljubav prema tebi je učinila da zavolim i mjesto u kome živiš. Zatim je rekao: "Kada me tvoja konjica zarobila, ja sam bio pošao na umru, pa šta mi savjetuješ?", odnosno da li mi dozvoljavaš da upotpunim svoju namjeru i da obavim umru. Vjerovjesnik, sallallahu 'alejhi ve sellem, ga je obradovao da su mu oprošteni svi grijesi i obradovao ga je dobrom i na dunjaluku u na Ahiretu, te mu naredio da obavi umru. Kada je Sumame stigao u Meku, tamo mu neko reče: "Ti si onaj koji je ostavio svoju vjeru." A on im odgovori: “Ne, tako mi Allaha, već sam primio islam...", odnosno nisam ja ostavio nikakvu vjeru, već sam primio islam i izašao iz pogrešne i lažne vjere u vjeru istine. "I znajte, tako mi Allaha, da nećete dobiti nijedno zrno pšenice iz Jemame sve dok to ne dozvoli Allahov Poslanik, sallallahu 'alejhi ve sellem!" Nakon toga se vratio u Jemamu, i zabranio da se stanovnicima Mekke prodaje pšenica, tako da su se poglavari u Mekki morali obratiti Poslaniku, sallallahu 'alejhi ve sellem, pismom u kome su ga zamolili da im se smiluje i da napiše pismo Sumameu u kome mu dozvoljava da im prodaje pšenicu, što je Posalanik, sallallahu 'alejhi ve sellem, i uradio.